PRAMÍNEK

INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | Č.8

KTOŽ SÚ BOŽÍ BOJOVNÍCI ANEB VĚTRNÍKŮM ZVONÍ HRANA

Motto:

„Protož věrný křesťane, hledej pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti . . . „ Jan Hus

11. říjen není jen dnem, kdy si připomínáme skon našeho národního hrdiny Jana Žižky z Trocnova (1424), ale letos i dnem, kdy se v naší obci konalo „předvolební“ veřejné zasedání obecního zastupitelstva. A atmosféra v místním hostinci se leckdy od válečné vřavy při obléhání Přibyslavi nelišila. Dala se krájet i tupým nožem.
Sešlo se nás několik desítek, staří, mladí, místní i přespolní a všichni jsme očekávali, s jakými novinkami nás zastupitelé seznámí, zejména pak jsme očekávali informace o organizaci voleb do místního zastupitelstva a Senátu a úplně nejvíc – informaci o konání referenda. Pro ty, kdo se na schůzi neměli možnost dostavit, jen krátký výtah.

Na schůzi přijali pozvání kandidáti na post senátora za náš volební obvod, pánové Ruml (KSČM) a Táborský (ČSSD), dále zástupci z ministerstva vnitra, aktivista a chartista p. Penc z Milkovic. Hlavní debata se opět stočila na to, zda lze od podepsané smlouvy na větrníky s firmou AB Wind odstoupit nebo ne. Zastupitelstvo si stálo na svém, že je smlouva závazná., oponenti v čele s p. W.Vybíralem, zmocněncem přípravného výboru pro konání referenda, zase tvrdili, že smlouva je pro spoustu nedostatků od samého začátku neplatná. Toto stanovisko zastával i po předběžném obeznámení se situací a smlouvou p. Táborský, který nabídnul zastupitelstvu a vůbec celé obci právní pomoc v podobě zpracování odborného posudku právním oddělením úřadu hejtmana královéhradeckého kraje. Jak se na kandidáta na senátora patří, nebyla to jen planá slova a sliby, ale skutečně do dvou dnů dorazil posudek, který smlouvu rovněž pro mnoho nedostatků označil za neplatnou, resp. dokonce i právním slangem za smlouvu porušující dobré mravy.
Na dotazy občanů směrem k zastupitelům, jak mohlo k takovým pochybením dojít, jak se takové nedostatky mohly přehlédnout, proč smlouva spatřila světlo světa až dva roky po té, co byla podepsána, nebyli páni zastupitelé schopni odpovědět. V další části schůze se řešilo nové sestavení volební komise pro referendum, protože první kolo proběhlo dosti nestandardním způsobem, proti čemuž se ohradili někteří její členové. Proto bezprostředně po skončení schůze se členové komise sešli znovu a volební komisi sestavili dle zákona o místním referendu.
A jak to všechno dopadlo? Čtěte v článku věnovaném volebním výsledkům.

P.Kaprasová

ZAMYŠLENÍ NAD VOLEBNÍMI VÝSLEDKY

Vítězství odvahy

Nikde jinde v republice než u nás na Bačalkách a Ličně nebyli občané tak napnutí, jak dopadnou letošní podzimní volby. Rozvažte si: troje volby najednou!
Ty na první pohled okrajové, **senátní,** proběhly ve dvou kolech. Dva hlavní adepti na vítězství (p. Liška-ODS a p. Táborský-ČSSD) byli jasní, trojlístek průchodných kandidátů nově doplnil p. Czernin-TOP 09, který ač bez velkolepé kampaně nakonec dosáhl skutečně na třetí místo. V druhém kole nakonec definitivně zvítězil p. Táborský z Kopidlna. Už z toho důvodu pro nás výsledky senátních voleb okrajové nejsou.
Výsledky další voleb – těch do **místního zastupitelstva** – potvrdily jen celostátní trend – že totiž občané už dnes nevolí bez rozmyslu. Tatam je doba, kdy občané zaškrtli známá tradiční jména a prostě „to tam hodili“. Dnes se lidé zajímají o to, kterému z kandidátů mohou věřit bez ohledu na stranickou příslušnost a na zásluhy, zajímá je,

Kandidátní listina		Hlasy		Počet kandidátů	Přepočtený základ dle počtu kandidátů	Přepočtené % platných hlasů	Počet mandátů
číslo	název	abs.	v %				
1	Vladimír Pelant, NK	54	8,42	1	91,57	58,97	0
2	Ing. Václav Dvořák, NK	50	7,8	1	91,57	54,6	0
3	Libuše Rampasová, NK	62	9,67	1	91,57	67,7	0
4	SNK pro Bačalky a Lično	435	67,86	9	641	67,86	7
5	Miroslav Šoltys, NK	40	6,24	1	91,57	43,68	0

jakou vizi života v obci kandidáti voličům předkládají. Proto ti, kdo staví pouze na úspěších dávno minulých a nedají jasný signál do budoucna, perspektivu, bohužel rekordy nelámou. Tak tomu bylo i nás, kdy, jak se dočtete v tabulce, nezůstal kámen na kameni.

Je především potěšující, s jakou občanskou odpovědností jsme k volbám přistupovali. Vždyť ze 135 voličů přišlo 101 (74,81%) a ti pak z 67,86 % dali svůj hlas novému uskupení SNK pro Bačalky a Lično.

Referendum o větrnících – třetí v pořadí, pro mnohé z nás však na prvním místě. Co především výsledky referenda přinesly? Především je referendum důkazem občanské odvahy. I přes masívní kampaň bývalého vedení obce odradit občany od účasti v referendu, a tím ho zneplatnit, přišlo 94 lidí, kteří pochopili, že v demokratické společnosti se za využití práva vyslovit svobodně svůj názor (ať už ano, nebo ne) nemusejí ani obávat, ani stydět a nebudou ani trestáni. Stojíme-li si za svým přesvědčením, pak každá jeho obhajoba před soupeřem je čestným soubojem. Strkáme-li hlavu do písku, pak s naším přesvědčením si nejsme „tak jisti v kramflecích“ a náš souboj přívlastek „čestný“ nésti nemůže.

Z 92 platných hlasů bylo 36 pro stavbu větrníků, 56 hlasů bylo proti stavbě větrníků. Tím nově zvolení zastupitelé získali od obyvatel Bačalek a Lična mandát k tomu, aby zahájili nelehký boj s „větrnými mlýny“. Přejme si, aby osud Dona Quijota de la Mancha i nadále zůstal jen čítankovým příkladem.

P. Kaprasová, tabulky zdroj: www.volby.cz

Kandidátní listina		Kandidát			Navrhující strana	Politická příslušnost	Hlasy		Pořadí zvolení	Mandát
číslo	název	poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	věk			abs.	v %		
4	SNK pro Bačalky a Lično	2	**Nešněra Lukáš**	30	NK	BEZPP	71	16,32	1	*
4	SNK pro Bačalky a Lično	6	**Hošková Šárka**	51	NK	BEZPP	68	15,63	2	*
4	SNK pro Bačalky a Lično	1	**Kaprasová Pavlína Ing.**	40	NK	BEZPP	59	13,56	3	*
4	SNK pro Bačalky a Lično	3	**Varhanová Alena PhDr.**	59	NK	ODS	52	11,95	4	*
4	SNK pro Bačalky a Lično	4	**Vybíral Werner Ing.**	65	NK	BEZPP	44	10,11	5	*
4	SNK pro Bačalky a Lično	5	**Kabrnová Jaroslava**	43	NK	BEZPP	52	11,95	6	*
4	SNK pro Bačalky a Lično	7	**Králová Lenka**	38	NK	BEZPP	40	9,19	7	*

Kandidátní listina		Kandidát			Navrhující strana	Politická příslušnost	Hlasy		Pořadí náhradníka	Mandát
číslo	název	poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	věk			abs.	v %		
4	SNK pro Bačalky a Lično	8	**Hodboď Stanislav**	62	NK	BEZPP	21	4,82	1	-
4	SNK pro Bačalky a Lično	9	**Král Tibor**	34	NK	BEZPP	28	6,43	2	-

SVÁTEK SVATÉHO MARTINA

Svátek Martina 11. listopadu, vedle sv. Urbana, i patrona vinařů, má dlouhou a oblíbenou tradici, neboť se nachází v příhodném termínu, kdy je ukončen proces zrání mladého vína a tento den je určen jako vinařská slavnost. Jedná se o období, kdy se začínají s oblaků snášet první vločky sněhu, první předzvěsti romantických vánočních svátků, z čehož vzniklo pořekadlo o Martinu přijíždějícím na bílém koni.

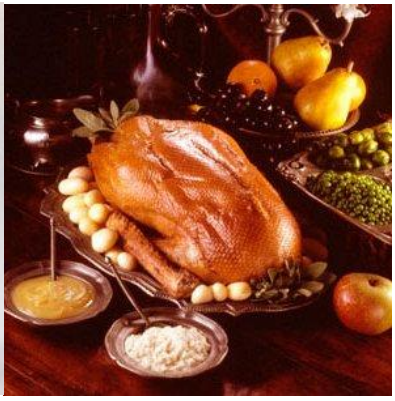
Legenda o sv. Martinovi

Svatý Martin působil jako voják v římském vojsku a byl známý lidským přístupem k obyvatelům okupovaných území. Na obrazech bývá sv. Martin vypodobněn, jak mečem rozsekává svůj plášť a jeho polovinu předává polonahému žebrákovi. Následující noci se mu zjevil Kristus, oděný právě do poloviny jeho pláště. Martin chtěl odejít z legií, ale nebylo mu to umožněno. Před jednou z bitev odmítl se zúčastnit boje a byl prohlášen za zrádce. Nabídl se, že půjde proti nepříteli jen s křížem. A tak se i stalo. K boji vůbec nedošlo a navíc protistrana přišla s návrhem na mír. Martin byl poté z vojska propuštěn a dal se na církevní studium. Později byl jmenován biskupem.
A kde se vzala spojitost s husami? Prvá legenda praví, že husy svatého Martina při kázání tolik rušily, že nyní pykají na svatomartinském pekáči. Druhá legenda praví, že svatý Martin se před svou volbou biskupem ze skromnosti skrýval v husníku, ale husy ho svým kejháním prozradily.

"Radost Martina je hus a džbán vína."

Svátek svatého Martina byl a je jedním z nejoblíbenějších svátků roku. Děti i hospodáři čekali na první sníh, hospodyně pekly posvícenskou martinskou husu a martinské rohlíky nebo podkovy, zvané martiny, roháče, zahýbáky – prostě posvícení jak se patří.
Svatomartinský den měl v Čechách bohatou tradici. Čeledi končívala sjednaná služba, dostávala mzdu a hledala nového hospodáře, případně o rok prodlužovala dohodu. V tento den se uzavíraly smlouvy mezi obcí a obecním pastýřem, ovčákem, ponocným a dalšími lidmi. Konávaly se dobytčí či výroční trhy, neboť sv. Martin je patronem koní. Na mnoha místech se konaly poutě, hojně se pořádala martinská posvícení. Toho dne se hodně slavilo a existuje řada záznamů o rozpustilostech, ba i výtržnostech, prováděných "martínky" – čeledí. Tradici, zvláště ve vinařských oblastech neb je Martin také patronem vinařů, má v tento den také slavnost nového vína.
Dnes se mnozí scházejí s přáteli anebo jenom se svou rodinou, zasednou ke stolu, kde září martinská husa a pečivo. Obojí bývá velice tučné, protože lidé se podle dávných zvyků připravovali na dlouhou a studenou zimu. Rozdíl mezi dneškem a minulostí je však podstatný. Dříve totiž následoval šestitýdenní adventní půst, kdežto dnes máme martinské posvícení až do Vánoc a po nich znovu.
A co ještě praví tradice o huse a rohlíčcích? Rozdělování husy mělo určené pořadí. Nejnižší sluha dostával křídlo, aby prý při práci lítal, vyšší sluha stehno, hospodář sám si nechával zbytek. Kůže z husích nohou se dávala do střevíců pod nohy, aby se nepotily nebo mezi prsty, aby nerostla kuří oka. Martinskými rohlíky podarovávala děvčata své hochy. Velikým rohlíkem, plněným mákem nebo povidly býval podarován ze služby odcházející čeledín nebo děvečka.

Pohleďte, z jakého zdroje je následující recept na martinské rohlíčky nalezený na internetu, to jistě stojí za vyzkoušení: Anuše Kejřová: Zlatá úsporná kuchařka s rozpočty, Nakladatel Stanislav Kuchař, knihkupec v Hradci Králové, 1944 (patnácté vydání).
Rozpočet: těsto - 15 dkg másla, 6 dkg práškového cukru, 2 žloutky, citronová kůra, 50 dkg mouky, koflík mléka, 3 dkg kvasnic, kostka cukru, sůl, nádivka - půl vejce, 4 dkg mandlí, 2 lžíce vanilkového cukru.
Recept: Na mísе třeme čtvrt hodiny 15 dkg másla, 6 dkg tlučeného cukru, přidáme 2 žloutky a trochu strouhané citronové kůry. Do utřeného zamícháme půl kg jemné mouky, 3 dkg kvasnic vykynutých v koflíku vlahého mléka s kostkou cukru a špetkou soli, vše řádně v tužší těsto zpracujeme a necháme na vlahém místě asi hodinu volněji kynouti. Vykynuté těsto nařežeme v trojhránky, plníme různou nádivkou a stočíme v rohlíčky. Klademe je na pomazaný plech, necháme ještě půl hodiny dokynouti, načež vejcem pomazané a sekanými mandlemi posypané pečeme 10 – 15 minut prudčeji do růžova. Za tepla je sypeme vanilkovým cukrem.

Příprava husy podle Jiřího Řezáče z Větrníku, www.gastronews.cz:
Husu prosolíme zevnitř i zvenku a necháme několik hodin uležet. Vložíme do pekáče prsy nahoru. Podlijeme směsí 0,75 l teplé vody a 0,1 l vína, kdy v průběhu pečení průběžně dolíváme jeho zbytek. Po stranách husy položíme bobkové listy. Teplotu trouby nastavíme na 180 °C. Pečeme asi 60 minut a poté husu otočíme. V případě větší hmotnosti obracíme při pečení i na oba boky. Nádivka: opečeme na másle nadrobno nakrájená jablka bez jádřinců a jemně pokrájenou cibuli, 50g másla utřeme se 3 žloutky, osolíme, lehce okořeníme muškátovým oříškem. Přidáme droby, 100g švestek, tymián, na drobno nasekané ořechy (100g) a zahustíme natrhanými třemi rohlíky zvlhčenými smetanou a promícháním vytvoříme směs. Nádivku lze péct vnitru husy anebo zvlášť.

Společnými silami připravily redaktorky Pramínku

OKÉNKO DO MINULOSTI

Paměti ze zápisníku Jana Františka Hazdry, narozeného dne 4. dubna 1850 v Bačalkách čp. 27

Vzpomínky na 1.světovou válku (opsala z vlastnoručně psaného zápisníku J.Hazdrová)

Bylo to roku 1914, bratr sloužil na vojně, měl 14 dnů zemědělskou dovolenou. Přijel domů a dali jsme se do stavby žentouru – stroje na mlácení a řezání řezanky pro dobytek. Dovolenou si ještě nevybral, když se stala nehoda, že následník trůnu Ferdinand de Este byl zavražděn atentátem, který na něho udělaly utlačované národy Srbska. To byla záminka k válce. Ferdinand byl zavražděn 26. července roku 1914. Srbsku byla vypovězena válka 1 srpna 1914. Bratr byl povolán k útvaru, který byl toho času v Milovicích, již 26 července ten den po atentátu. Rakousko-Uhersko bylo ve spolku s Německem a Itálií. Po vypovězení války Srbsku vypovědělo Rusko válku Rakousku a Německo zase Rusku. Francie Německu a Itálie Francii. Tak začala světová válka. Bratr jel na srbskou frontu válečnou. Já jsem byl odveden 3 října 1914 a 26 října jsem již rukoval k 74 pluku do Jičína, tam jsem prodělával vojenský výcvik, jak nejlépe vraždit císařského nepřítele. Koncem roku 1914 náš pluk s celým štábem byl přeložen do města Kadaně, do západních Čech. Tak byly překládány všechny pluky.
Do Jičína přišli Maďaři, to proto, že se lid bouřil a vojáci nechtěli jít na frontu. Vojáci přecházeli hodně do zajetí ruského. Celé pluky šly najednou a tím se stalo, že rusové byli v roce 1914 v září již za Karpaty v Maďarsku. Rakousko-Uhersko muselo soustředit velké síly, aby je vyhnali z Uher. Veškeří nevojáci do 42 let byli odváděni, aby měly kanóny potravu. Že bylo mobilizováno kdo mohl chodit, nebylo pracovních sil. Pole byla špatně obdělávána, tak bylo dosti bídy neb málo vyrostlo. Potraviny byly na lístky. Když se dalo něco koupit „na černo" bylo vše drahé a peníze ztrácely cenu. Obilí a brambory se rekvírovaly tj. od čísla k číslu prohlížely špýchary a sklepy a i dobytek zabavovaly. Bylo hodně pokoutních obchodníků, kteří kupovali a draho prodávali na černo. Těm se říkalo „keťasové". Vláda je stíhala, ale oni obchodovali dále. Válka se vlekla od srpna 1914 až do 1918 do 28. Října, kdy se Rakousko-Uhersko rozpadlo. Češi a Slováci udělali republiku Československo. Uhry se také osamostatnily. Rakousy se staly republikou a Srbové si zabrali na jihu Rakouska slované, kteří byli v několika malých zemích tj. Chorvatsko, slovanie Bosna Hercegovina, Dalmácie a další. Tak začalo svobodné Československo.

(opsáno doslovně i s gramatickými nedostatky, připravila P.Kaprasová)

Pokračování příště

Ne všichni účastníci bojů 1. světové války, kteří v horkých červencových dnech roku 1914 chvatně opustili svoje rodiny, svá hospodářství, zrající políčka, měli to štěstí a opět se s nimi shledali po víc jak čtyřech letech. Mnoho rodin na Bačalkách a Ličně marně v pozdně podzimních dnech roku 1918 očekávalo návrat svého táty, syna, hospodáře. Někteří už věděli z předchozích let, že se jim jejich milovaní nevrátí, ale stejně v jejich srdcích byla jiskřička naděje, spojená s jejich návratem. Někteří se smutnou zprávu o tom, že jejich blízcí padli za císaře pána a už se nikdy ze zákopů nevrátí, dozvěděli až nyní.

K uctění jejich památky byly proto několik let po válce zhotoveny pamětní desky, jedna za Lično, jedna za Bačalky, se jmény všech padlých. Desky byly umístěny při vstupních dveřích školy a jsou tam dodnes. Bohužel (možná i bohudík) se změnou vlastníka objektu školy je dnes přístup veřejnosti k pamětním deskám trochu složitější. Proto jsme přivítali vstřícný přístup majitele školy pana J. Maštálky, který nám přislíbil, že si budeme moci desky vyfotit. Vám všem, kteří jste desky už spoustu let neviděli, a Vám, kteří jste vůbec tu možnost neměli (vždyť hlavní vchod školy je uzamčený pro běžnou veřejnost 20(?) let) jsme je chtěli připomenout v tomto čísle. Určitě by se mezi námi ještě našli starousedlíci, kteří by nám k některým jménům a jejich osudům mohli mnohé zajímavé vyprávět. **Bohužel, krátce před uzávěrkou tohoto čísla nám pan Maštálko přístup k deskám odepřel** s tím, že budou desky brzy přístupné veřejnosti, neboť během příštího roku se v objektu školy budou konat kulturně společenské akce, kam bude volný přístup pro všechny místní i přespolní. A tudíž si je každý bude moci prohlédnout. Nezbývá než doufat, že p. Maštálko svůj záměr skutečně zrealizuje a **slib volného přístupu všem splní.**
Kauza – desky padlých – se řeší už více než 3 roky, možná déle. Kam desky vhodně umístit, aby si příbuzní padlých i ostatní obyvatelé mohli své hrdiny připomenout? Do dnešního dne se zatím o novém umístění definitivně nerozhodlo. **Proto bychom Vás, čtenáře Pramínku a vůbec všechny obyvatele a chalupáře z Bačalek a Lična, chtěli poprosit, zda byste neměli nějaký nápad, kam desky umístit. Tak, aby byly veřejně přístupné všem a zároveň byly v bezpečí a chráněné před primárním poškozením.** Zatím jsou návrhy dva: umístit je na stěny kaple na zdejším hřbitově (ovšem až po celkové rekonstrukci kapličky - plánováno na r. 2012-2013) a s druhým nápadem přišel v naší letní anketě pan Drahoslav Haken z Lična – totiž umístit je k Masarykově lípě před školou. Máte-li nějaký další vhodný nápad pro umístění pamětních desek, napište nám do Pramínku nebo se o

svůj nápad a názor s některým z redaktorů podělte. **Najdeme-li pro pamětní desky důstojné místo, jistě pak i p. Maštálko rád uzná, že si jména našich hrdinů zasluhují zářit ve slunečním svitu a ne krčit se v chladných a tmavých prostorách stejně tak ponurých, jako byly zákopy, v nichž vypustili své duše.**
P. Kaprasová

Vzpomínám

Léto končí…
S koncem léta končily i prázdniny, i když krásné chvíle a prožité zážitky přetrvávají mnohdy i mnoho let.
Všem školáčkům i studentům se na konci června stále více v mysli vybavuje kouzelné slůvko prázdniny.
Moje prázdniny byly spojovány s pobytem v rodné vesničce, zvané Bačalky, u milované babičky.
Začátek vysněného léta byl vždy provoněn sladkou vůní koláčů a jiných dobrot, která se linula celou vesnicí. Pravý důvod jistě většina z nás ví - první červencovou neděli se slavila bačalecká pouť.
V každé chalupě se hospodyňky činily, všude se peklo, smažilo, vařilo. Ostatní členové rodiny, od malých dítek až po stařiky uklízeli dvorky, zahrady i stáje, aby bylo vše přichystáno, až přijde ten slavný den.
Konečně vytoužená neděle - všichni, mladí i staří se vystrojili do svátečních šatů nebo do národních krojů a již pospíchali před školu, kde se seřadili a za zvuků hudby, řízené místním kapelníkem panem Kohoutem, (žil v chalupě, dnešní majitelé jsou manželé Dvořákovi), prošli celou vesnicí až k hospodě u Reslů (dnes Matyášovi), kde na zahradě probíhala veselice (viz foto z r. 1948).

Na podiu místní ochotníci hráli různé kuplety, děti přednášely básničky, zpívalo se a tančilo. Se soumrakem se všichni s veselou náladou rozešli do svých domovů, aby nakrmili dobytek, obhospodařili celé hospodářství a hlavně, aby uložili děti ke spánku.
Večer se opět mladí i staří sešli v hospodě, kde již hudba zvala k tanci. Tancovačky mnohdy trvaly až do brzkých ranních hodin.
Tak probíhaly slavné bačalské poutě, na které přicházeli lidé z blízkých i vzdálených vesnic.
Na tyto krásné zážitky nelze zapomenout, proto tak ráda vzpomínám na prázdniny.

Anna Hájková (Doškářová)

ČAS DUŠIČKOVÝ

„Vy štědré stromy zahrad i vy podle cest,
jež vztyčujete ramena
k obloze šeré, k nebi beze hvězd
v dnech dušičkových do mlh vždy nových,
váš smutek žiji . . . „

Vypůjčila jsem si pro úvod svého zamyšlení verše básníka Karla Tomana. Ano, kůň se svatým Václavem v říjnu přecválal zoraná, hlínou vonící pole a jeho kopyta se teď noří do vln zlatohnědé řeky spadaného listí, aby se nám z dohledu ztratil kdesi v mlhavém oparu měsíce listopadu. Brzy se už stmívá. Šero, mlha, chlad, vůně tlejícího listí. Podzim. Pro většinu z nás, kdo vědí, co to znamená někoho v životě ztratit, je to i čas, kdy si připomínáme konec pozemské pouti. Smrt není konec, ale jen stupeň v lidském osudu. A tento osud nekončí ve chvíli smrti. Láska, kterou vyjadřuje naše poděkování a modlitba za mrtvé, ať už ji přednášíme při liturgii v kostele, nebo na hřbitově u pomníčků, nebo doma nad fotografií při zapálené svíčce, nemohou být marné. Kdyby totiž **na zemi** láska měla moc a **po smrti** již žádnou moc neměla, bylo by to popření biblických slov, že láska je silnější než smrt.
Památka všech věrných zesnulých či lidově „dušičky“ a naše cesty na hřbitov nám připomínají, že náš pozemský život je opravdu konečný. A vzpomínky na ty, kteří už z tohoto života odešli, nás mohou s konečností smiřovat. Každý to známe: s našimi dávno zesnulými mnohá naše životní rozhodnutí „konzultujeme, svěřujeme jim naše radosti i smutky, jen tak si povídáme, když jsme doma sami. Dokonce přistihujeme sami sebe, že se chováme v určitých situacích úplně stejně, používáme stejná slova a gesta jako naši blízcí zesnulí. Odešli z tohoto světa tedy navždy nebo „jen nejsou vidět“? Určitě se usmívají a mají nás za to rádi, že na ně uprostřed pošmourného podzimu nezapomínáme a prosvětlíme jim místo jejich posledního odpočinku zářivě žlutými a oranžovými květy „listopádek“, provoníme vůní pryskyřic z jehličí a zahřejeme mihotavým plamínkem svíček. Nebojte se zajít na hřbitov o Dušičkách, až se docela zšeří. Ten prožitek duševního propojení se všemi zesnulými je nezapomenutelný.

P. Kaprasová

OKÉNKO DO MINULOSTI

Jó švestky zrály.

Nastal podzim, listí žloutne a opadává, vlaštovky odletěly do teplých krajin. Takto vždy, každým rokem jsme v naší škole jako žáci začínali slohovou práci. Ano nastal podzim a začala sklizeň ovoce a v ní bylo zahrnuto i česání švestek. Už jsme se na to těšili. Většinou za každou chalupou podél cesty do polí stálo stromořadí švestkových stromů. Začalo česání a sním i sušení.
Poblíž domovního stavení stály někdy již postarší sušírny na švestky, jablek na křížaly i pár hrušek. Některé poskytovaly i přístřešek pro chudé rodiny. Hospodáři i s chasníčky chystali pařezy a polena na jejich vytápění. Sušírny bývaly převážně dřevěné malé chatky. Byla to předsíňka, uprostřed místnůstka na sušení a vzadu přístřešek na přebírání a nasypávání. V předsíňce byla od kamen dvířka k vytápění a otep slámy k přespávání. Uprostřed pak dlouhá hranatá plechová kamna v podobě obrácených necek. Po obou stranách byla bidla na několik pater dřevěných lísek, na které se švestky rozprostřely. Na sušení se na domluvu s hospodářem připojilo vždy několik sousedů. Pod přístřešky se švestky přebíraly a teplé se musely rukou rozhrnout, aby získaly patřičný lesk. Z nich se potom při topení vypařovala šťáva zvaná „lankvara“. Sušilo se nepřetržitě ve dne i v noci. Bylo nám všem při tom veselo. Sešli se sousedé i jejich rodinní příslušníci. Usušilo se jich mnoho, takže bylo na slivovačky a mlsání pro rodinu přes celou zimu. Vyprávěly se různé zábavné příběhy i ženy si při tom někdy zazpívaly. Někteří hospodáři jich nasušili až 25q a to na výkup. S blížícím se večerem se nad vesnicí linula libá vůně ode všech sušíren a tu doplňovaly od rybníčků skřehotající žáby.
Nejen že se sušilo pro sebe, ale v době války se do naší vesnice sjíždělo mnoho zákazníků pro čerstvé i sušené ovoce. Byli to většinou zaměstnanci dráhy z Nymburka a okolí. Měli volné jízdenky. Táhlo jich od ranního vlaku z Dětenic celé procesí, doplněné různými cestujícími. Seznámili se se zdejšími zemědělci a každý měl již svého dodavatele i pro příští rok. Bohu žel že dříve tak oblíbeného ovoce je již zde pomálu. Švestkové stromy ze zahrad mizí, usychají a jsou napadeny škůdci.
Dostala jsem od své milé sousedky paní Přívozníkové, jako dárek dovezený z Ameriky, balíček vkusně zabalených, vypeckovaných, vylisovaných, lesklých suchých švestek. Ale k mému údivu jsou úplně bez chuti a s našimi se nedají porovnat, rovněž prý i jiné ovoce. Asi zde máme pro jejich růst odlišné podmínky. Je to snad podnebím nebo celkovou přírodou. Proto si vychutnejme a važme toho, co ještě u nás doma máme.
J. Hazdrová

Omlouvám se paní Hazdrové za mylnou informaci mnou uvedenou v Pramínku č. 6. Na straně č. 4 pod článkem Přihořívá, mělo být správně uvedeno toto autorství: ***J. Hazdrová,*** *přepsala P. Kaprasová.*
J. Rukavičková

Historická suširna ovoce v Hostětíně

BYLINKY

Krásné oranžové květy měsíčku lékařského jsou tak působivé s veselé, že je možné je zařadit mezi nejkrásnější květy. Zahrádky zdobí až do podzimu, ale většina zahradníků se ani neuvědomuje, jaká obrovská léčivá síla se v nich nachází. Jestliže si měsíček chceme nasušit sami, musíme sbírat plně rozkvetlé květy, během slunečného dne, nejlépe kolem poledne. Tehdy mají největší sílu. Nejúčinnější jsou tmavě oranžové květy. Květními lupínky lze zdobit pomazánky, saláty, polévky, přidávat je při vaření do rýže – dodávají ji pikantní chuť.
Měsíček lékařský je dnes již docela známou léčivkou, která se používá také v kosmetice, kde se využívá její schopnost zjemňovat pokožku, svými hojivými účinky zlepšuje krémy a jiné pleťové přípravky.
Hlavní léčebné využití měsíčku je zevně na těžce se hojící rány a vředy, většinou ve formě obkladů či masti. Velmi dobře pomáhá i při drobných poraněních a bolestech kolem nehtů. Květní lupínky rozvařené v masti (obyčejně ve vepřovém sádle či oleji) jsou velmi dobré i na křečové žíly, krevní podlitiny, otoky, proleženiny, zapařeniny, plísně na nohou, omrzliny a trhliny na prsních bradavkách po kojení, přičemž dítěti nijak neškodí. Měsíček je výborný i do sedacích koupelí při zánětu tlustého střeva. Formou tinktury je skvělý na nehojící se rány, výrony krve a pohmožděniny. Čerstvá vylisovaná šťáva slouží k natírání při rakovině kůže a na stařecké pigmentové skvrny.
Při vnitřním užívání ve formě čaje je měsíček výborný na nemoci jater a žlučníku, záněty močového měchýře a močových cest. Patří mezi nejlepší léčivky používané při podpůrné léčbě a prevenci rakoviny ženských pohlavních orgánů a prsu, žaludku, jater, tlustého střeva, kůže. Má i dobré „ženské vlastnosti“, protože přispívá při silné a dlouhotrvající menstruaci. Týden před jejím začátkem je třeba pít denně dva šálky měsíčkového čaje.
Aby byl výčet příznivých léčebných účinků měsíčku lékařského úplný, musíme ještě připomenout jeho schopnost uklidňovat centrální nervovou soustavu, snižovat tlak krve a zlepšovat činnost srdce.

Smícháme-li 1 díl měsíčku lékařského, 1 díl kopřivy a 1 díl pampelišky máme výborný čistící čaj. Měli bychom ho pít 3 týdny po 3 šálcích denně, a to 3 x do roka.
Návod na přípravu masti: půl kg vepřového sádla (bez soli), 2 hrsti čerstvých květů. Sádlo rozpustíme, květy nasekáme na jemno. Potom květy dáme do sádla a necháme přejít varem. Odstavíme a necháme odpočívat asi 12 hodin. Pak sádlo jemně rozpustíme, vše přecedíme a mast uložíme do skleniček. Měli bychom ji skladovat na chladném, tmavém místě. Úplně stejným způsobem se dá udělat i měsíčkový olej – jen místo sádla použijeme buďto olivový či slunečnicový olej (zase 0,5 l oleje na 3 hrsti měsíčkových květů).
Měsíček nemá vedlejší účinky, lze ho užívat dlouhodobě. Snášejí ho dobře i děti a starší lidé.
zdroj: Celostnimedicina.cz, J. Rukavičková

JAK SE NÁM TU ŽIJE

Děkuji za tento krásný kout přírody, kde mohu žít. A řekla bych, že jich tu v Čechách máme požehnaně. Ikdyž popravdě tím prvotním, co mne na Bačalky přivedlo, bylo rozhodnutí jít životem s mým mužem, který zde již několik let „chalupařil".
Potřeba vyvážit bydlení v paneláku pobytem v přírodě přiměla mého muže hledat vhodnou chaloupku. Tento kraj poznal dobře v době svých učňovských let i pracovních začátků, z hloubky výkopů a výšky sloupů elektrického vedení. Zakoupil chalupu po panu Šimáčkovi a obdržel od ní krásný velký železný klíč, kterým ještě dlouho odmykal. Když sem přivezl svou rodinu a oni zřeli polorozpadlé stavení zarostlé v náletech dřevin a „megakopřiv", divili se jeho nadšení. Nadšení si však nenechal vzít a začal vyklízet a upravovat stavení do obyvatelného stavu. Při bourání obvodových roubených zdí se mu často krumpáč vnořil do jílové vymazávky a dlouho nechtěl zpět, na pořezání trámů padla řada kotoučů a lítalo při tom jisker jako při řezání železa. To jistě zná většina českých chalupářů. Kaskadérským kouskem, který málem nevyšel, bylo úplné vybourání obvodového roubení a podepření celého krovu jen trámy. Dešťové kapky vybubnovaly muže z tepla panelákové postele a jel obhlédnout situaci na Bačalky. Celou noc strávil klínováním a podpíráním trámů v záplavě vody, aby mu střecha nespadla. Promáčený a zmrzlý na kost zvítězil. Krov je to jediné, co zůstalo z původní chalupy. Při vyklízení skončila na valníku k odvozu hromada starých kompotů, skleněných lahví od piva s nápisem pivovar Dětenice. Milým překvapením, které zaujme každého nového příchozího a které nás stále hladí po duši, byl krásný výhled ze zápraží jižním směrem, které muž objevil později, až po vypořádání se s džunglí všelijakého rostlinstva. Remízky v blízkosti byly vypásávány stádem krav a jednou si pochutnávaly i na rajčatech u zápraží. Rajčaty tehdy byl zásobován celý panelák, neboť keříky byly zasazeny v místech bývalého „hnojníku". Coby nová hospodyně jsem jednoho dne při úklidu v rozestavěném podkroví objevila vybledlou otlučenou sádrovou sošku zajíce. Ač nebyla pohledná, něco mi bránilo ji vyhodit. Muž mi poté prozradil, že zajíc po původních majitelích přežil posedávaje na různých místech, kde nepřekážel, veškeré rekonstrukce bez úhony. A bez úhony přežil ještě dalších osm let stavebních úprav a nyní sleduje dění v domě shůry kuchyňské skříňky.
Toliko perličky z nedávné historie hmotného světa a co na to duše? Skutečnost, že jsem zde před třinácti lety začala žít daleko od rodičů, příbuzných a tehdejších přátel, závislá na dopravě autem byla tvrdou kulisou, okolní příroda mi však byla a je velkou oporou. Jelikož nám oběma byla práce zároveň i koníčkem, tak jsme zpočátku více času trávili v kanceláři a na cestách než v chaloupce. O víkendech užívali zeleně a klidu v okolí. Kontakt se sousedy, lidmi ze vsi nám i chyběl, příliš rozdělaných záležitostí však ubíralo pro toto času. Když už jsem pracovala i ve snu a ráno byla utahaná, konečně mi došlo, že takto dál už ne. Touha po změně přišla, byla jsem těhotná. První rok s Toničkou byl ještě velmi náročný, byly jsme často nemocné a muž od rána do večera v práci, až jednoho dne zkolaboval. Jak hluboko musíme klesnout, aby nám došlo, že daru života máme užívat moudře, všeho s mírou a nehonit se za přeludy? Děkuji za prodělané životní lekce.
Jak se nám tu žije nyní? Díky možnostem internetu člověk z domova zjistí řadu informací, vyřídí finanční a písemné záležitosti, objedná zboží, nemusí jezdit do kanceláře a pracuje doma, ale…To vše je hezké, ušetří nám to spoustu času, umožní kontakt s blízkými a přáteli na dálku, ale…Přímý kontakt s člověkem, byť byste jen vedle sebe seděli a tiše hleděli do kraje, to nenahradí. Setkávám se nyní častěji s lidmi ze vsi, vzájemně si pomáháme, popovídáme, mám konečně pocit, že už nejsme „na samotě u lesa" odkázáni sami na sebe, že žije přirozené sdílení radostí i bolestí. Ať chceme či nechceme, jsme součástí širší vesnické rodiny. Příroda tu žije, dopravní obslužnost slabší, hospoda k setkávání funguje, komunikace se zastupiteli se snad zlepší. No a kvalita sousedských vztahů je na nás všech. A tak to bylo, je a bude. Tak přeji nejen sobě, ale i Vám všem, ať se nám tu na krásném jižním kopečku dobře žije, ať se žije dobře všem bytostem na Zemi.
J. Rukavičková

UDÁLO SE U NÁS

Vodní živel opět řádil na Bačalkách.

Ač se nám to bude zdát nemožné, už podruhé během velmi krátké doby dokázal vodní živel, jak dokáže být mocný a nepředvídatelný. Voda je pro život nenahraditelná, no ve sklepích domů bychom ji ale asi nechtěli. A už vůbec, když tam hned začerstva nanosíme brambory na zimu, nebo uděláme novou podlahu. Hold někdy počasí neporučíš a katastrofa je hned. Jindy ovšem nejen počasí je příčinou nenadálých událostí. Tak třeba nedávno. Všimli jste si jámy v blízkosti horní autobusové zastávky? Ne, ne nejedná se o archeologické vykopávky.

To jen kdosi nezodpovědný stojí za nepříjemnostmi několika našich spoluobčanů. Ono zabetonovat kanál, který odvádí vodu z naší obce a chrání tím naše spoluobčany před přívalovými dešti, to je tedy čin hodný k zveřejnění. O to horší je pak zjištění, že byť je viník znám, nic se neřeší. Škodu sousedům nikdo neuhradí a díra??, ta tam bude asi do jara. Nebo že by se v někom přeci jen hnulo svědomí. Nikoho nejmenujeme, ale doufáme, že potrefená husa zakejhá.

J.Kabrnová

Večer na „théma“: ženská otázka

Páteční podvečer se přiblížil, a aktéři avizovaného večera pro ženy spojeného s promítáním 1. části divadelního představení v podání naší vynikající herečky Elišky Balzerové o rozvodu Angely Kennedyové-Lipské s netrpělivostí očekávali, jakáže bude návštěvnost. Některé dámy upekly na přilepšenou koláčky a štrůdlíky, nechyběl ani přípitek na uvítanou a samozřejmostí byla šlehačka na pravou vídeňskou kávu. Sešly jsme se opravdu v hojném počtu. Jak je vidět, opravdu nám ženám takováto setkání občas chybí. Promítání se trošičku opozdilo, protože jsme si nejprve nandaly od každého kousek na mlsání a kávičku, aby se nám divadlo hezky sledovalo. Mohu říci, že se z naší hospůdky již dlouho neozýval takový smích jako onoho večera. Unikátní umění této herečky, její převleky, grimasy, mluva, to vše umocněné atmosférou onoho večera nenechalo jediné oko suché. Takové salvy smíchu jsem opravdu dlouho neslyšela. Po ukončení prvé části jsme se domluvili, že další část shlédneme v pátek 8. 10., opět kolem půl sedmé.

Je další pátek. Kolem půl sedmé se hloučky dam a dívek, opět s napečenými dobrůtkami začaly trousit do sálečku místní pivnice. A znovu nejprve kávička a zákusek, a když máme na stolcích vše, co potřebujeme, začíná další pokračování příběhu Angely Kennedyové-Lipské. Po dobré hodince představení končí a dámy zahajují diskuzi na téma - co příště. Blíží se Martin, ten určitě přifrčí na nějakém tom koníku. Jestli bude bílý, to nikdo z nás netuší, v každém případě by bylo dobré opět něco podniknout, že dámy a dívky??

Večer končí, ale není poslední. Na další setkání s Vámi se opět těšíme.

J.Kabrnová

SVATOMARTINSKÁ POZVÁNKA

Vážené dámy a pánové obce Bačalské a Ličenské,

zveme Vás na příjemné odpoledne spojené s hudbou a ochutnávkou výrobků našich žen, které se tradičně chystávali ku příležitosti svátku Svatého Martina, který přijede na koníku. Jestli bude bílý, nebo grošovaný to v tuto chvíli nikdo z nás netuší. Ale co víme jistě, že se na Vás všechny moc těšíme. Přijďte proto mezi nás dne 13. 11. 2010, to je v sobotu, od 14.00 hod. do místní pivnice. Připravena je také ochutnávka martinského vínka, martinské husy či kuřátka, martinských rohlíčků. Záleží na šikovnosti a rafinovanosti nás všech. Přineste na ochutnávku i vy něco ze své kuchařské zkušenosti, co se chystávalo v dávných dobách.

Určitě to bude krásné odpoledne. Tradice, které se dříve udržovali, upadají do zapomnění. Zkusme společnými silami některé znovu probudit k životu.

Za redakci Pramínku J.Kabrnová

TIPY NA VÝLET

Hrad Veliš

Když se s dětmi procházím Bačalkami nebo Ličnem skoro odkudkoli je vidět na severovýchodní straně kopec, a na něm při dobré viditelnosti i jakýsi stožár. Loňský rok jsme se s celou rodinou jeli podívat, co přesně na tom kopci je. Byli jsme mile překvapeni. Přijeli jsme do vesnice Veliš, i zmíněný kopec se jmenuje taktéž. Na kopec jsme se dostali přes malinkou vísku Podhradí, kde na jednom domě je kresba kdysi zde stávajícího hradu Veliš. Hned jsem si pomyslela, že by bylo krásné se dívat z našich končin na tak malebný hrad. Ale kdepak ty loňské sněhy jsou… Dnes nejčitelnější jsou zbytky pozdně gotického dělostřeleckého opevnění, které bylo postaveno na původním vnějším valu vyhozeného před příkopem obíhajícím areál hradu.

Poté jsme se dala do hledání informací o bývalém hradu Veliš. Byl vystavěn s největší pravděpodobností koncem 13. až počátkem 14. století Václavem II. A za svého času se jednalo o nejpevnější hrad. Prvně se připomíná v r. 1316, kdy ho král Jan Lucemburský zastavil Půtovi z Frýdlantu. Roku 1327 přešel zástavou na Vartemberky, kteří Veliš získali roku 1337 dědičně. Roku 1452 ho koupil Jiří Poděbradský a v r. 1487 Mikuláš starší Trčka z Lípy. V r. 1500 byl hrad pozdně goticky přestavěn a dalších úprav se dočkal až v polovině 16. stol.

Po bitvě na Bílé hoře připadl jako konfiskát Albrechtovi z Valdštejna, který zde chtěl založit klášter. Během 30tileté války byl hrad neúspěšně obléhán Švédy. Pro

jeho nesporné klady ho císař nechal r. 1658 pobořit.

Zříceniny byly rozebrány na stavební práce. Zdivo bylo použito na stavbu zámku v Milíčevsi a na výstavbu dvora ve Starém Místě. Zvláště v 18. stol. hrad těžce poškodily hluboké lomy, kdy se zde těžil čedič. Do roku 1879 čedičové lomy doslova rozbořily úbočí kopce.

Šárka Jindrová

Zámek v Dětenicích (tel.: 493 596 132)

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

V zámeckých komnatách prožijete spolu s královským párem a jejich dvořany pohádkový příběh se šťastným koncem. To vše i se zpěvem a živou zámeckou hudbou. Uvidíte Šípkovou Růženku a další pohádkové postavy.

Těšíme se na všechny, kdo má rád pohádku. Každou neděli - celoročně od 11 do 16 hodin.

STRAŠIDELNÉ SOBOTY

Celoročně každou sobotu od 11 do 17 hodin v zámeckých komnatách řádí čerti, čertice, upíři, ježibaby, strašidla a další nestvůry. Přijďte na prohlídku při svíčkách trochu se bát s nadpřirozenými bytostmi. Vhodné pro děti a celou rodinu.

ZOMBIE aneb KONEC POHANSKÉHO LÉTA

Živé a neživé příšery pořádají svůj rej v zámeckém parku a komnatách 30. října od 11,00 do 17,00 hodin, vhodné především pro děti.

Hrad a zámek Staré Hrady (tel.: 602302265)

VEPŘOVÉ HODY aneb POHÁDKOVÉ POSVÍCENÍ

30. 10. 2010 Tradiční lidová veselice, domácí zabíjačka, guláš, jitrničky, jelítka, slivovice, posvícenské koláče, bohatý jarmark a dobová řemesla. Veselé historky ze života Jiřího Krytináře a jeho Jarmareční pohádky. Pohádkové překvapení pro děti. 10.00 - 17.00 hod.

ČARODĚJNÉ zimní POHÁDKOVÉ prohlídky

06. 11. 2010 (09.01.2010 - 27.03.2011) Nechte se unést atmosférou čarodějné pohádkové prohlídky a zkontrolujte hradní čarodějnice, princezny, čertice, strašidláky a skřítky. Čeká tu na vás spousta pohádkových kamarádů, kouzelný pytel pekelně dobrých bonbónů a možná i něco jiného. Leden, únor, březen - soboty, neděle - prázdniny - svátky, 10 - 17 hodin.

Zámek Loučeň

VÝSTAVA KOSTÝMŮ Z TELEVIZNÍHO SERIÁLU ARABELA

Sobota 2. října - neděle 28. listopadu, víkendy 10 - 17 hod.

SVATOHUBERTSKÉ SLAVNOSTI

Sobota 6. listopadu a neděle 7. listopadu, 10 - 17 hod.

Každou celou hodinu od poledního budou trubači na zámeckém nádvoří vyhrávat pokaždé jinou fanfáru - prostě takový živý orloj na mysliveckou notu. Restaurace Vtipná kaše připravuje pro návštěvníky na tento první listopadový víkend zvěřinové hody. A pozor, k tomu všemu dostává každý návštěvník Svatohubertských slavností od správy zámku ještě dárek zdarma: Zámecký park a labyrintárium budou během slavností přístupné pro všechny návštěvníky bez placení vstupného.

Loučeň č. p. 1, okr. Nymburk, tel. 325 585 228 (zámek a infocentrum).

POZVÁNKA MINIDIVADELNÍ

Ochotnický divadelní spolek Bozděch a loutkové divadlo Martínek pořádá 12. Ročník přehlídky loutkových divadel v kulturním domě v Libáni, začátky všech představení v 15hod, jednotné vstupné 25Kč:
sobota 30. 10. Kocour v botách – l.d. Bubeníček Praha
sobota 6. 11. Boj s čerty – l.d. Zvonek Hořice
sobota 13.11. Čert a Káča – l.d. Srdíčko Jičín
sobota 20. 11. Budulínek – l.d. Před branou Rakovník
sobota 27.11. Bubák Kája – l.d. Matěj Ostroměř

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V měsíci říjnu a listopadu slaví životní jubilea tito naši spoluobčané. Blahopřejeme.

Nezbedová Emílie	83 let
Limrová Otílie	81 let
Šoltysová Jaroslava	55 let
Kučera Jaroslav	90 let
Karbanová Květoslava	88 let
Hurcik Antonín	85 let
Dvořák Václav	50 let
Lukáš Kabrna	20 let

Dne 20. 9. 2010 odešel náhle, bez slůvka rozloučení, náš spoluobčan, chalupář a kamarád pan Kozák. Rodině upřímnou soustrast.

PRANOSTIKY, LIDOVÉ PRŮPOVĚDI A OBYČEJE

Listopad

Na začátku listopadu teplo se zimou se hádá.

Studený listopad – zelený leden.

Jakýž bývá v listopadu čas, taký obyčejně v březnu zas.

1. listopad – Všech svatých
Jíní o Všech svatých věští tuhé mrazy o Vánocích.
Když je o Všech svatých mrazivo, bude zima teplivo.

2. listopad – Dušiček
Když na Dušičky jasné počasí panuje, příchod zimy to oznamuje.

11. listopad – sv. Martin, původně voják, biskup tourský
Když o Všech svatých zima nemá moci, tak o svatém Martině o půlnoci. Martin a Kateřina na blátě – Vánoce na ledě.

21. listopad – Obětování Panny Marie
Jaký den na Obětování Panny Marie, taková pak zima je.

22. listopad – sv. Cecilie, patronka hudebníků
Svatá Cecilie hroudy v poli sněhem přikryje.

25. listopad – sv. Kateřina Alexandrijská, petronka univerzit, studentů, vědců, tiskařů, vozků
Na svatou Kateřinu schovej se pod peřinu.
Chodí-li svatá Kateřina na ledě, chodí svatý Štěpán po blátě.
Svatá Kateřina peklo zamyká, nebe odmyká.
Den Kateřiny povětří ledna předpovídá.

30. listopad – sv. Ondřej, rybář z Kafarnaa, patron rybářů, řezníků, provazníků
Má-li svatý Ondřej na stromech kapky, bude příští rok hodně ovoce.
Na svatého Ondřeje ještě se nám ohřeje, ale na svatého Mikuláše už je zima celá naše.
Svatý Ondřej dělá led, svatý Jiří jej láme.

Příští vydání Pramínku plánujeme na 10. 12. 2010.

Tento výtisk připravili: Jaroslava Kabrnová – vedoucí skupiny, Varhanová Alena, Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slavomír. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Grafická úprava: Pramínek, Vytiskl: p. Čermák. **Roznášku zajišťují:** J. Kabrnová a J. Rukavičková. **S náměty a připomínkami** se obracejte na kohokoliv z naší skupiny nebo posílejte na email praminek.bacalky@seznam.cz, či vhoďte do schránky Pramínku u obecního úřadu. **Na tisk Pramínku přispěli:** p. Hazdrová 100Kč, p.Rampasová 100Kč, K. K. 100Kč, p. Nešněrovi 100Kč, Vojta z Liberce (M. Vojtíšek) 200Kč, Hoškovi 500Kč, J. Velechovský 500Kč, Kolmanovi 300Kč, Pekárkovi Lično 200Kč, Podzimkovi 300Kč, anonymní dárci 200Kč. **Děkujeme. Vítáme vaše náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.**